

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (35)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 3 (35)

Свідцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 2 від 16 грудня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 3(35). – 116с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ПОСТАТЬ КЕРІВНИКА ТА ЙОГО РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	4
РИТМИ ЖИТТЯ КОЛЕДЖУ	12
<u>КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ</u>	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>БАБІЙ Л.С.</i> ..	20.
ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ <i>АВТУХОВ С. Л.</i>	23
РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ГРИ НА МУЗИЧНОМУ ІНСТРУМЕНТІ <i>МЕЛЬНИК С. М.</i>	26
ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС–ЧИННИК МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ <i>ОСТРОВСЬКА-ЗІНЕНКО І.О.</i>	30
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ <i>НАГОРНЮК В.Г.</i>	33
РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД <i>ПРИСЯЖНЮК Д. С. БИСТРИЦЬКИЙ О. С. МАРТИНЮК Ю. Г.</i>	39
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА <i>ЮР'ЄВ Ю.Г.</i>	43
<u>ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРАЇНИ</u>	
ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ <i>БАБІЙ В.М.</i>	47
ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ» <i>БУГА О. І</i>	51
ПОДАТКОВА ГРАМОТНІСТЬ СТУДЕНТІВ <i>ЄВДОКИМОВА Н.В.</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ <i>ЛИМАР О. Ф.</i>	61
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЧИННИК ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ» <i>ВОЛКОДАВ Т. А</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ <i>БАКАЛОВА Н.М.</i>	73
<u>ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ</u>	
ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА РОЗВИТОК SOFT SKILLS У ХОДІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	77
ГЕНЕЗИС ІНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА <i>КИСЕЛЕВ Д.Л., ТАРАТУТА С.Л.</i>	79
POLYSEMY AND MOTIVATION OF WORD MEANING IN ENGLISH LANGUAGE <i>ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ</i>	83
ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ЛЮБОВ” В ХУДОЖНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ <i>ЛАУТА ЛЮДМИЛА</i>	85
<u>ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ</u>	
«НІ, Я ЖИВА! Я БУДУ ВІЧНО ЖИТИ!» <i>МАЗУР Т. А., НЕНЧИНСЬКА Л. В.</i>	89
СЕРЦЕ МОЄ ТАМ , ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА <i>ДИМІНСЬКА В. К. , ПЕКУРАРУ Л. Г.</i>	93
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>БІЛОУС Л. З.</i>	99
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ GOOGLE CLASSROOM В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ <i>ЛЕБІДЬ О. В.</i>	107

Анотація. У статті піднімаються питання професійного становлення, який викладатиме художньо-естетичного циклу в умов реформування освіти в Україні та реалізації основних положень Концепції «Нова українська школа». Особливу увагу автор звертає на методи формування майбутнього педагога музиканта через компетентнісний підхід та структуру системи навчання таких специфічних категорій педагогічних працівників (акцентуються: зміст освіти, суб'єкти (педагоги і вихованці), психолого-педагогічні засоби).

Ключові слова: реформування освіти, мистецька освіта, компетентність, компетенції, структура системи, системний підхід, особистісний підхід, діяльнісний підхід, культурологічний підхід, акмеологічний підхід тощо.

Процес формування професійної компетентності майбутніх учителів мистецьких дисциплін ґрунтується на кількох взаємопов'язаних наукових підходах, серед яких домінуючим є компетентнісний підхід.

Відзначимо, що саме компетентнісний підхід у наш час виступає одним із стратегічних напрямів державної політики в освітній сфері реформування системи освіти України, модернізації її структури й змісту. Він орієнтований на системність й узгоджується із системно-цілісним науковим підходом, а також деякими іншими загальнофілософськими та загальнонауковими підходами, які визначили провідні напрями дослідження системи формування професійної компетентності майбутніх учителів, які викладатимуть предмети художньо-естетичного циклу в сучасній українській школі.

Системний підхід як спосіб наукового пізнання та осмислення філософських

категорій «системи», «елементу», «структури», «частки», «цілого» та ін. в педагогічній науці, лежить в основі всіх системних досліджень і дозволяє скласти цілісне, інтегроване уявлення про досліджуваний об'єкт – матеріальний або ідеальний. До системних методів і процедур зазвичай відносять абстрагування й конкретизацію, аналіз і синтез, індукцію та дедукцію, формалізацію й конкретизацію, структурування та реструктурування, алгоритмізацію, моделювання й експеримент, експертні оцінювання й тестування тощо.

У наш час визначають систему як певну множину взаємопов'язаних елементів, що утворюють стійку єдність і цілісність.

До структури системи зазвичай включаються:

- мета, функції, об'єкти системи;
- елементи (частини, компоненти), з яких складається об'єкт;
- властивості об'єктів;
- відношення або взаємодія елементів;

- наявність рівнів у системі та їх ієрархія.

Педагогічна система у сучасній педагогічній науці розглядається як «множина взаємопов'язаних структурних і функціональних компонентів, які підпорядковані цілям виховання, освіти й навчання зростаючого покоління і дорослих людей, як модель педагогічного процесу, основою якої є сукупність взаємодіючих педагогічних об'єктів (учні, педагоги, інформація). педагогічна система зорганізовується для здійснення цілей виховання, вона цілком підкоряється цілям освіти, при цьому педагогічний процес є особливою динамічною педагогічною системою.

Складові компоненти педагогічної системи вибудовуються на основі загальнонаукового системного підходу. До них зазвичай відносять зміст освіти, суб'єкти (педагоги і вихованці) й матеріальну базу.

Системний підхід є основоположним методологічним орієнтиром у пошуку шляхів формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва, його структуруванні та аналізі функціональних компонентів. Він є методологічним засобом у побудові такої стратегії дослідження, яка дозволяє створити модель, що поєднує у структурі компетентності психолого-педагогічні, фахові й інформаційно-комунікаційні компоненти.

Використання *особистісного підходу* зумовлене спрямованістю дослідження на майбутніх учителів мистецької освітньої галузі, оскільки цей підхід орієнтований на особистість як мету, суб'єкт та ефективний результат, дозволяє врахувати суб'єктивно-типологічні особливості майбутніх учителів музичного мистецтва, що набуває особливої

актуальності у підготовці фахівців творчих спеціальностей.

Основою даного підходу є поняття «особистості», яке з точки зору філософії виступає одним із аспектів внутрішнього світу людини, що характеризується унікальністю й відкритістю, реалізується в самопізнанні та самотворенні людини та об'єктивується в артефактах культури. У психолого-педагогічній науці особистість розглядається як певне поєднання психічних властивостей, рис темпераменту й характеру, здібностей, особливостей психічних процесів (відчуття, сприймання, пам'ять, мислення, уява, увага, емоційно-вольова сфера). Домінує в структурі особистості її соціальний бік, до якого належать світогляд, потреби, інтереси, ідеали, етичні якості тощо. Тому основною метою виховання й навчання, згідно з особистісним підходом, виступає не сукупність знань, умінь і навичок, а вільний розвиток особистості.

Цей підхід має принципове значення у професійному розвитку вчителя, оскільки він спрямований на формування професійно важливих якостей та практичних навичок, які сприяють становленню особистості вчителя-професіонала. До того ж особистісний підхід – це не просто облік індивідуальних особливостей вчителя у професійній діяльності, а насамперед, визначення шляхів становлення особистості професіонала: чим успішніше відбувається розвиток значущих особистісних якостей суб'єкта, тим краще засвоюються професійні знання й у цілому стає ефективнішим розвиток усіх складових професійної майстерності майбутнього фахівця [30, с. 64]. Крім того, особистісний підхід дозволяє враховувати суб'єктивно-типологічні особливості майбутніх учителів музичного мистецтва, до яких зазвичай відносять

емоційність, артистизм, комунікативність, швидку реакцію, сценічну витримку, вольові та організаційні якості тощо.

У переважній більшості психолого-педагогічних досліджень особистісний підхід поєднується з діяльнісним (*діяльнісно-творчим*), оскільки саме діяльність є основою, засобом і вирішальною умовою розвитку особистості і саме в такий спосіб досягається необхідна цілісність у формуванні будь-якої якості особистості, у виборі та запровадженні технологій, форм, методів та засобів експериментальної роботи. Обидва підходи мають методичну спрямованість на продуктивну практичну діяльність, що забезпечує становлення системи професійних знань, умінь і навичок, а також особистісних якостей, які характеризують професійно компетентного вчителя музичного мистецтва.

Особливий внесок у розроблення діяльнісного підходу належить О. Леонтьєву, який стверджував, що дійсна основа особистості людини лежить не лише в глибинах її природних задатків і нахилів, не в набутих нею навичках, знаннях та вміннях, у тому числі й професійних, а в тій системі діяльностей, що реалізуються цими знаннями та вміннями.

Діяльність, як доводять вчені, є основою, засобом і вирішальною умовою розвитку особистості. З огляду на це у багатьох педагогічних дослідженнях мова йде про застосування *особистісно-діялісного підходу*. Важливим поняттям у межах названого підходу є поняття «активності» як риси особистості, котра знаходить вияв у позитивному ставленні до діяльності та її результатів, готовності, прагненні до самостійної діяльності, якості її здійснення, виборі оптимальних шляхів для досягнення поставленої мети. Напрями реалізації особистісного й діялісного підходів у

формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів-музикантів визначаються цілісним уявленням про особистість майбутнього фахівця та структуру його діяльності.

Важливими у пошуку шляхів формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва виявилися й деякі положення *синергетичного підходу*. Ключовим у названому підході є поняття «синергетики», у визначенні якого будемо послуговуватися енциклопедією освіти: синергетика - це наука про взаємодію в системах різної природи, що охоплює теорію самоорганізації складних систем і міждисциплінарний підхід на основі співробітництва спеціалістів різних галузей.

Педагогічна синергетика це галузь педагогічного знання, що базується на законах і закономірностях синергетики, тобто законах і закономірностях самоорганізації й саморозвитку педагогічних (освітньо-виховних) систем. Саме педагогічна синергетика, на думку науковця, надає можливість по-новому підійти до розроблення проблем розвитку педагогічних систем, розглядаючи їх насамперед із позиції «відкритості», співтворчості й орієнтації на саморозвиток. Педагогічна синергетика є синтезом багатофакторних взаємодій у зустрічних процесах виховання й самовиховання, освіти й самоосвіти, навчання й самонавчання, що матеріалізуються в особистості тих, хто навчається.

Синергетичний підхід надає можливості для опису багатьох педагогічних явищ, зокрема міждисциплінарних та інтегрованих систем; для переосмислення подальшого розвитку педагогічної науки, в якій компетентнісний підхід є невід'ємним складником загальної цілісності; для проектування змісту освіти, спрямованого

на саморозвиток і самоорганізацію особистості, що актуально у дослідженні шляхів формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва.

Аксіологічний підхід дозволяє спрямувати зміст, форми і методи формування професійної компетентності майбутніх педагогів-музикантів у площину ціннісних орієнтацій особистості. Ключовим у даному підході є поняття «цінності», яка «є суттю тих явищ природи і суспільства, що виступають благом життя і культури людей певного суспільства або класу як дійсність або ідеал». Основою педагогічного процесу мають стати такі базові цінності: загальнолюдські (життя, людина, добро, природа тощо); національні цінності (національна ідея, рідна мова, народні свята, традиції й звичаї, фольклор, національні символи тощо); громадянські цінності (демократичні права й обов'язки, повага до культурних і національних традицій інших народів тощо); сімейні та особистісні цінності. Цінність же музики визначається взаємозв'язком музики-субстанції (музично-сутнісного, духовного) і музики-мистецтва, вираженої звуковим матеріалом.

Професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва спрямована на їхню подальшу музично-педагогічну діяльність, на залучення школярів до справжніх цінностей музичної культури, що в значній мірі залежить від особистісного ставлення до мистецтва, сформованих ціннісних орієнтацій. У цьому процесі роль механізму зв'язку виконує саме аксіологічний підхід. У системі наукового пошуку існує погляд, що ціннісне ставлення в процесі засвоєння мистецтва є підґрунтям підготовки особистості до співтворчості. Основу осягнення цього процесу складає розуміння ціннісного ставлення до творів

мистецтва як характерної ознаки творчої активності особистості.

Дослідження педагогічних процесів у сфері мистецької освіти неможливе без залучення ідей *культурологічного підходу*, методологія якого пов'язана з принципом культуровідповідності, тобто тісного зв'язку освіти і культури: педагогіка як частина культури вбачає своє головне завдання в прилученні дитини до культурної спадщини соціуму й у включенні її в культурне середовище, а головна ідея освіти з позицій культуроутворювальної функції полягає у виконанні місії виховання людини культури, а через неї – у збереженні, відродженні й подальшому розвитку самої культури.

Культурологічний підхід у питаннях прилучення особистості до цінностей культури пов'язаний з аксіологічним підходом (культура – це сукупність матеріальних і духовних цінностей), у функціональному (технологічно-діяльнісному) тлумаченні культури як процесу і результату перетворювальної діяльності – з діяльнісним підходом. Цей підхід дозволяє розглядати педагогічний феномен професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва як певну сукупність культурних компонентів (педагогічної культури, музично-виконавської культури, комунікативної культури тощо).

Акмеологічний підхід до формування професійної компетентності майбутнього вчителя-музиканта дозволяє реалізувати ідеї повноцінного розвитку особистості на основі реалізації її задатків та обдарувань, що набувають особливої значущості у галузі мистецької освіти. Ключове в акмеології поняття «акме» наразі тлумачиться як «соматичний, фізіологічний, психічний і соціальний стан особистості, що характеризується зрілістю її розвитку,

досягненням найвищих показників у її діяльності та творчості». Тож, акме є багатомірною характеристикою стану дорослої людини, яка охоплює певний період її прогресивного розвитку і пов'язана з досягненнями найвищих показників в особистісно-соціальному розвитку, професійній діяльності, творчості.

Дослідження професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва вимагає обов'язкового звернення до акмеології, оскільки саме акмеологічний підхід дозволяє визначити провідні орієнтири наукового пошуку, зокрема, утвердження ролі й значущості майбутнього музиканта-педагога в соціальному та професійно-педагогічному середовищі, підвищення престижу професії вчителя музичного мистецтва, вдосконалення змісту, форм і методів музичної освіти.

Хочеться зауважити, що питання про формування професійної компетентності майбутніх учителів, разом із досягненням вершин професійної майстерності, у багатьох аспектах вирішуються саме в межах педагогічної акмеології.

Отже, загальнофілософські й загальнонаукові методологічні орієнтири у процесі формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва вбачається в орієнтації на такі наукові підходи:

- *системний* підхід, що забезпечує дослідження професійної компетентності майбутнього вчителя-музиканта як багатоаспектного поняття взаємозалежних і взаємопов'язаних елементів і дозволяє усвідомлювати закономірні зв'язки між структурними компонентами вказаного освітнього феномену;

- *особистісний* підхід, згідно з яким формування професійної компетентності

майбутнього вчителя музичного мистецтва орієнтується передусім на його особистість;

- *діяльнісний* підхід, оскільки саме діяльність виступає вирішальним фактором розвитку й професійної реалізації майбутнього педагога-музиканта, одним з головних параметрів структури його професійної компетентності;

- *синергетичний* підхід, який виступає підставою розглядати професійну компетентність майбутніх учителів музичного мистецтва в її постійному розвитку й саморозвитку відповідно до універсальних закономірностей еволюції природи, суспільства й людини;

- *аксіологічний* підхід, який дозволяє розглядати розуміння цінностей музичного мистецтва та розуміння цінності їх пізнання як важливу стратегію професійного розвитку музиканта;

- *культурологічний* підхід, що дозволяє розглядати педагогічний феномен професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва як певну сукупність культурних компонентів (педагогічної культури, музично-виконавської культури, комунікативної культури тощо), а також визначає сукупність методологічних прийомів, які забезпечують опанування музичної педагогіки через призму культурологічних понять, зокрема сприйняття культури як сукупності усієї духовно-матеріальної діяльності людини;

- *акмеологічний* підхід, з позицій якого високо професійне здійснення музично-педагогічної діяльності залежить від націленості особистості на вибір оптимального способу самореалізації в житті; виявленням акмеологічного підходу у формуванні професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва є створення оптимальних умов для

самореалізації музиканта-педагога, педагогічних технологій, які відповідають розкриття його потенційних можливостей. змісту мистецької освіти та особливостям викладання дисципліни художньо-естетичного циклу.

Отже ключем до вирішення професійних проблем становлення майбутнього вчителя музичного мистецтва є пошук інноваційних

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Андреев В. И. Педагогика творческого саморазвития / В. И. Андреев. – Казань: Издан Казанского ун-та, 1996. – 568 с.
2. Арчажникова Л. Г. Теоретические основы профессионально-педагогической подготовки учителя музыки : автореф. дис. доктора пед. наук: 13.00.01 / Людмила Григорьевна Арчажникова. – М., 1986. – 45 с.
3. Афанасьев В. Г. Общество: системность, познание и управление / В.Г. Афанасьев. – М.: Политиздат, 1981. – 432 с.
4. Бібік Н. М. Компетентність і компетенції у результатах початкової освіти / Н. М. Бібік // Формування ключових і предметних компетентностей молодших школярів у навчальному процесі: теоретичні аспекти : дайджест 1 / Укл. О. В. Онопрієнко. – Донецьк : Каштан, 2011.
5. Бобрышов С. В. Методология историко-педагогического исследования развития педагогического знания: автореф. дис. доктора пед. наук: 13.00.01 / С. В. Бобрышов. – Ставрополь, 2006. – 42 с.
6. Болонский процесс: европейские и национальные структуры квалификаций (Книга-приложение 2) / [под науч. ред. д-ра пед. наук, проф. В.И. Байденко]. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2009. – 220 с.
7. Валіт Е. А. Музична компетентність учителя музики як основа його педагогічної діяльності [Електронний ресурс] / Е.А. Валіт. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2007.../Valit_st.pdf.
8. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. та гол. ред. В. Т. Бусел]. – К., Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2004. – 1440 с.
9. Гриньова В.М. Культурологічний підхід / В. М. Гриньова, М. К. Подберезський // Наукові підходи до педагогічних досліджень: колективна монографія / [За заг. ред. д. пед. наук, професора, чл.-кор. НАПН України В. І. Лозової]. – Харків : Вид-во Віровець А. П. “Апостроф”, 2012. – С. 81 – 126.
10. Ильина Т. А. Системно-структурный подход к организации обучения / Т. А. Ильина. – М.: Знание, 1972. – Вып. 1. – 72 с.; Вып. 2. – 88 с.; Вып. 3. – 78 с.
11. Іонова О. М. Системний та синергетичний підходи / О. М. Іонова // Наукові підходи до педагогічних досліджень: колективна монографія / за заг. ред. д. пед. наук, професора, чл.-кор. НАПН України В. І. Лозової. – Харків: Вид-во Віровець А. П. “Апостроф”, 2012. – С. 22 – 81.
12. Коваль О. В. Формування музичних здібностей молодших школярів на уроках музики: дис. канд. пед. наук: 13.00.02 / Олена Віталіївна Коваль. – К., 2002. – 251 с.
13. Козир А. В. Професійна майстерність учителів музики: теорія і практика формування в системі багаторівневої освіти: монографія / А. В. Козир. – К. : НПУ імені М. Драгоманова, 2008. – 378 с.

14. Козырева Л. П. Педагогические условия формирования профессиональной компетентности будущего учителя музыки: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.08 / Л. П. Козырева. – Елец, 2008. – 20 с.
15. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : (Бібліотека з освітньої політики) / Н. М. Бібік, Л. С. Ващенко, О. І. Локшина; [та ін.]; під заг. ред.: О. В. Овчарук. – К. : К.І.С., 2004. – 112 с.
16. Локшина О. І. Становлення компетентнісної ідеї в європейській освіті / О. І. Локшина // Реалізація європейського досвіду компетентнісного підходу у вищій школі України : матеріали методологічного семінару. – К. : Педагогічна думка, 2009. – С. 19 – 33.
17. Мороз М. О. Формування мистецької компетентності майбутніх учителів музики в процесі поліхудожньої освіти : автореф. дис. канд. пед. наук : 13.00.04 / М. О. Мороз. – Вінниця, 2014. – 20 с.
18. Савченко О. Я. Компетентнісний підхід як чинник якості професійної підготовки майбутнього вчителя / О. Я. Савченко // Формування ключових і предметних компетентностей молодших школярів у навчальному процесі: теоретичні аспекти: дайджест 1 / Укл. О. В. Онопрієнко. – Донецьк: Каштан, 2011. – С. 15-22.

Стаття надійшла до редакції

26 вересня 2020

РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

УДК 796.42 (477.44) «1945-...»

ПРИСЯЖНЮК Д. С. кандидат педагогічних наук, доцент

БИСТРИЦЬКИЙ О. С. спеціаліст вищої категорії, старший викладач,

МАРТИНЮК Ю. Г., викладач *КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Після Великої Вітчизняної війни, як засвідчує відомий спеціаліст з фізичної культури і спорту, Ярослав Ларіонович Кулик, який тривалий період очолював обласну федерацію, відновлюється робота з легкої атлетики.

Уже в 1945 році відкривається відділення легкої атлетики ДЮСШ ОблВНО. В цьому ж році проводиться першість обласних Рад ДСТ «Спартак», «Динамо», «Трудових резервів». Після цих змагань збірна команда області бере участь у спартакіаді Перемоги, яка проводиться в м. Києві. Успішно захищали честь нашої області на цих змаганнях ветерани Олександр Співак,

Євдоким Гордєєв, Юрій Костецький, Георгій Петровський.

З утворенням у 1948 році сільського спортивного товариства «Колгоспник», розпочинається масова робота у районах області. Влітку цього року у Бершаді проводиться Перша спартакіада Вінниччини, у фінальній частині якої взяло участь більше 6000 тисяч учасників.

Заклик «За 500 тисяч фізкультурників в області», який прозвучав з вуст першого секретаря обкому партії Стахурського М. М., мав позитивне значення для масового залучення в ряди фізкультурників широких верств населення. Так, в зимовій спартакіаді з легкої атлетики на відкритому повітрі